

Sygn. akt VI U 1070/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Monika Miller-Młyńska
Protokolant:	St. sekr. sądowy Katarzyna Herman

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 października 2013 r. w S.

sprawy J. D. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o podjęcie wypłaty świadczenia

na skutek odwołania J. D. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 5 kwietnia 2013 roku znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z 5 kwietnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił J. D. (1) prawa do uchylenia decyzji z dnia 28 września 2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, dalej jako: ustawa emerytalna) prawo do emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 31 października 2012 r. Organ rentowy wskazał przy tym, że przepis art. 103a utracił moc prawną w stosunku do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy dopiero od dnia 22.11.2012 r.

Ubezpieczona odwołała się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez uchylenie decyzji ZUS z dnia 28 września 2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesiła jej prawo do emerytury na okres od 1 października 2011 r. do dnia 31 października 2012 r. i powołując się na wydanie przez Trybunał Konstytucyjny w dniu 13 listopada 2012r. wyroku. Skarżąca wywodziła, że decyzja ZUS z dnia 28.09.2012 r. została oparta na normie prawnej uznanej za niezgodną z Konstytucją, toteż zachodzi podstawa do jej uchylenia. Wskazując na powyższe, skarżąca wniosła o wypłatę świadczeń emerytalnych za okres od 1 października 2011r. do 31 października 2012 r.

Pełnomocnik organu rentowego wniosł o oddalenie odwołania w całości, z argumentacją jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. D. (1)urodziła się (...)roku.

Niesporne.

Ubezpieczona pozostawała w zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę w (...) SA Zakład (...) w S. w okresie od dnia 15 kwietnia 1988 r. do 31 października 2012 r.

Niesporne, a nadto dowód: - świadectwo pracy - k. 56 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

We wrześniu 2008 r. J. D. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w S. wniosek o przyznanie jej prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 21 stycznia 2009 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od 1 września 2008 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku i jednocześnie zawiesił wypłatę świadczenia z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczoną zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Organ rentowy wskazał, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury, ubezpieczona winna przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Niesporne, a nadto dowody:

- wniosek - k. - 1-3 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja z dnia 21.01.2009 r. - k. 29 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

W dniu 30 stycznia 2009 r. J. D. złożyła w organie rentowym wniosek o podjęcie wypłaty emerytury.

Decyzją z dnia 6 lutego 2009 r. organ rentowy ponownie ustalił wysokość oraz wznowił wypłatę świadczenia od 1 stycznia 2009 r., tj. od dnia złożenia wniosku

Dowody:

- wniosek - k. 30 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja z 6.02.2009 r. - k. 33 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

Decyzją z dnia 28 września 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na wniosek ubezpieczonej wstrzymał jej dalszą wypłatę emerytury z uwagi na kontynuację zatrudnienia przez ubezpieczoną.

Decyzją z dnia 3 października 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z urzędu zawiesił ubezpieczonej dalszą wypłatę emerytury, z uwagi na kontynuację zatrudnienia przez ubezpieczoną. Organ rentowy wskazał, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury, ubezpieczona winna przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Niesporne, a nadto dowody:

- decyzja z 28.09.2011 r. - k. 53 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja z 3.10.2011 r. - k. 54 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

W dniu 31 października 2012 r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o wznowienie wypłaty zawieszonych świadczeń, wskazując że jej stosunek pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury uległ rozwiązaniu z dniem 31 października 2012 r.

Decyzją z dnia 9 listopada 2012 r. organ rentowy ponownie ustalił wysokość oraz wznowił wypłatę należnej ubezpieczonej emerytury od dnia 1 listopada 2012 r.

Niesporne, a nadto dowody:

- wniosek - k. 55 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- świadectwo pracy - k. 56 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja z 9.11.2012 r. - k. 60 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wyrok ten został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 22 listopada 2012r., poz. 1285.

Niesporne.

W dniu 4 grudnia 2012 r. J. D. wniosła o wypłatę świadczeń zawieszonych w okresie od dnia 1 października 2012 r. do 31 października 2012 r. wraz z odsetkami za, zwłokę powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012 r.

Niesporne, a nadto dowód: wniosek - k. 71 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszym postępowaniu ubezpieczona domagała się wznowienia wypłaty należnego jej świadczenia emerytalnego i wypłaty wyrównania wraz z odsetkami za okres od 1 października 2011 r. do 31 października 2012 r. (od dnia 1 listopada 2012 r. organ rentowy wznowił wypłatę należnego jej świadczenia z uwagi na rozwiązanie stosunku pracy). Zakwestionowała przy tym prawidłowość zawieszenia przez organ rentowy - w decyzji z dnia 28 września 2011 r. - wypłaty należnej jej emerytury na podstawie przepisu art. 103a ustawy emerytalnej, wskazując iż do jej sytuacji znajduje zastosowanie wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012 r.

Zdaniem Sądu stanowisko ubezpieczonej nie znajduje jednak oparcia w prawie.

Sąd zwrócił bowiem uwagę, że badając zgodność z Konstytucją art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych, Trybunał Konstytucyjny powiązał treść tego przepisu właśnie z treścią art. 103a ustawy emerytalnej, wskazując iż oba te przepisy nie znajdują zastosowania do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Oceniając skutki wyroku Trybunał doprecyzował przy tym, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury, nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. W stosunku do tych osób przepis art. 28 cyt. ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych w zakresie w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy emeryturach i rentach z FUS utracił moc z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw, czyli z dniem 22 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 1285). Natomiast przepis ten pozostaje nadal w obrocie prawnym i znajduje zastosowanie do osób, które nabyły

prawo do emerytury w momencie jego wejścia w życie i później, tj. od dnia 1 stycznia 2011 r. lub przed dniem 8 stycznia 2009 r.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że w rozpoznawanej sprawie ubezpieczonej niewątpliwie przyznano prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011r. Nastąpiło to jednak zarazem także przed drugą z istotnych w sprawie dat, gdyż przed dniem 8 stycznia 2009r. (z niespornych ustaleń stanu faktycznego wynika, że J. D. uzyskała prawo do świadczeń emerytalnych decyzją z dnia 21.01.2009 r., z mocą obowiązującą od 1 września 2008 r.). W związku z tym nie można uznać, aby należała ona do grupy ubezpieczonych, którym na podstawie omawianego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego zachowano prawo do wypłaty emerytury (tj. do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.). Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 listopada 2012 r. podkreślał, że rozpatrywana przezeń sprawa nie dotyczyła istoty rozwiązania zawartego w art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Trybunał badał bowiem zastosowanie nowej treści ryzyka emerytalnego na podstawie art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010 r. wyłącznie do osób, które w momencie jej wejścia w życie miały ustalone prawo do emerytury na podstawie przepisów które nie uzależniały realizacji prawa do emerytury (wypłaty) od rozwiązania stosunku pracy.

Z ustaleń stanu faktycznego wynika jednoznacznie, że ubezpieczonej ustalono prawo do emerytury w czasie, gdy obowiązywał art. 103 ust. 2a ustawy emerytalnej, który brzmiał identycznie, jak dodany nowelą z 16 grudnia 2010 roku art. 103a ustawy emerytalnej. Decyzją z dnia 21.01.2009 r. organ rentowy przyznał bowiem J. D. (1) prawo do emerytury od 1 września 2008 r. i jednocześnie zawiesił wypłatę świadczenia, ponieważ kontynuowała ona zatrudnienie bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Bez znaczenia jest przy tym faktyczna data, w której organ rentowy wydał swoją decyzję (czyli data przypadająca po dniu 8 stycznia 2009r.). W sprawie chodzi bowiem o „nabycie” prawa do emerytury, nie zaś jej „przyznanie”, czyli o moment od którego owo prawo faktycznie danej osobie zaczęło przysługiwać, nie zaś o moment, w którym organ rentowy na mocy swojej deklaratoryjnej decyzji istnienie owego prawa potwierdził.

Nie uszło też uwadze Sądu, że od 1 stycznia 2009 r. do 1 października 2011 r. organ rentowy wznowił wypłatę świadczenia, mimo że ubezpieczona kontynuowała zatrudnienie. Podjęcia wypłaty emerytury nie można jednak utożsamiać z ustaleniem/nabyciem prawa do emerytury w okresie kiedy nie istniał wymóg rozwiązania stosunku pracy celem realizacji prawa do emerytury, tj. w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Podjęcie dotyczy bowiem wyłącznie czynności technicznej, związanej z faktyczną wypłatą (lub brakiem wypłaty) już wcześniej nabytego (ustalonego) świadczenia. Fakt dokonania takiej czynności nie mógł mieć więc żadnego znaczenia w tej sprawie.

Reasumując, trzeba wskazać że w niniejszej sprawie zaszyły przesłanki, które uprawniały organ rentowy do zawieszenia wypłaty emerytury ubezpieczonej w okresie od 1 października 2011 r. do 31 października 2012 r. (prawidłowość postępowania organu rentowego po tej dacie nie podlega ocenie sądu, który orzeka wyłącznie w granicach zaskarżonej decyzji, na marginesie tylko wskazać należy, że od dnia 1 listopada 2012 r. organ rentowy wznowił wypłatę należnego ubezpieczonej świadczenia z uwagi na rozwiązanie stosunku pracy). J. D. w dniu wejścia w życie przepisu art. 103a ustawy emerytalnej (tj. w dniu 1 października 2011 r.) pobierała przyznane jej świadczenie, kontynuując jednocześnie zatrudnienie u dotychczasowego pracodawcy, na rzecz którego wykonywała zatrudnienie bezpośrednio przed nabyciem prawa do emerytury, tj. przed dniem 1 września 2008 r. Trafnie więc zauważył organ rentowy, że swoim zachowaniem wyczerpała dyspozycję znowelizowanego art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) i zasadnie wstrzymał jej wypłatę świadczenia emerytalnego. Tym samym zaskarżoną decyzję organu rentowego należało uznać za prawidłową i odpowiadającą obowiązującemu prawu.

Na zakończenie dodać należy, że aktualnie trwają prace legislacyjne zmierzające do ustalenia jednoznacznych zasad wypłaty ubezpieczonym, znajdującym się w takiej sytuacji jak J. D., zaległych świadczeń wraz z odsetkami. Jako jednak że na dzień wyrokowania stosowne przepisy nie zostały jeszcze uchwalone, a co za tym idzie nie weszły w życie, brak było podstaw do wydania innego rozstrzygnięcia niż to, które zostało wydane w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe, w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.